№40 Основні тенденції розвитку костюму та зачіски в XX ст.

ДЗ: ЗАКОНСПЕКТУВАТИ ТП ПЕРЕГЛЯНУТИ ПРЕЗЕНТАЦІЮ

https://etnoxata.com.ua/statti/moda-ta-stil/hh-stolittja-istorija-sukni-ta-ne-tilki/

XX століття. Історія сукні та не тільки (стаття)

Дослідження моди важливе не лише з огляду на необхідність формування інформаційного наукового пласту, а й для художників, що працюють у ділянці моделювання костюма. Зараз для них часто доступнішою є інформація будь-якого періоду французької моди, водночас цілком відсутня або обмежена можливість черпати натхнення у витоках власної історії.

Українська мода XX століття – складне урбаністичне явище, що характеризується тяжінням західних і східних територій до метрополій, що ділили країну в цьому періоді. Спільні процеси і риси супроводжувались специфічними особливостями, які дуже цікаво досліджувати. І хоча Львів, Харків, Київ ніколи не були центрами моди, вони завжди були її жвавими осередками. До прикладу, в міжвоєнний час та 1990-ті роки у Львові уважно відстежували західноєвропейські тенденції, синхронно відтворювали і популяризували їх.

Минуле століття було дуже важким, проте всупереч обставинам люди старались повноцінно жити, планувати і облаштовувати свій побут, докладаючи чимало зусиль, щоб виглядати якнайкраще.

Початок XX століття для території усієї України – це період модерну,

використання терміну «сецесія» властиве лише для західних міст. Стиль, що характеризувався тяжінням до природних форм і рослинних орнаментів, охопив майже усі види діяльності людини, в тому числі мистецтво і моделювання одягу. Костюм цього періоду був не до кінця функціональним, але однозначно естетичним, привабливим і видовищним, тож недаремно стільки

художників, захоплених ідеалізованими постатями жінок, надихались і брались до малювання. Це останній тип костюму з корсетом для сильного стягування талії, для цього обов'язковим був помічник. Поверх корсету одягалась сукня, що могла складатись з двох частин. Завдяки видовженій дзвоноподібній спідниці з треном, випуклій грудній частині, оздобленому ліфу і закритій шиї, силует нагадував латинську літеру S. На противагу наступним тенденціям моди для юних, цей образ був дуже вигідним для жінок зрілого віку, заможних і не обтяжених важкою фізичною працею. Костюм доповнювався різноманітними капелюшками з ефектним оздобленням фруктами, овочами, квітами чи пір'ям. Одяг цього періоду чітко регламентувався – для прогулянок, домашнього користування, вечірок, товариських прогулянок, спорту і подорожей тощо. Інколи маючи фінансову можливість, дами переодягались до шести разів на день.

<u>Орієнтовно з 1910-го року костюм почав вивільнятись від складних елементів.</u>

Частина жінок наважилася зняти корсет, обираючи натомість широкий пояс. Це т.зв. «реформаторська» мода, яку пропагували актриси, громадські діячки, суфражистки, окремі сміливі громадські діячки і мисткині. Також зустрічаються зображення тогочасних жінок у платтях-балахонах, послідовниць модних віянь із Відня, започаткованих Ґуставом Клімтом. Також у Європі на моду дуже вплинули масштабні японські, китайські, індійські виставки, балетні сезони Сергія Дягілєва. В Україні це відчувалось здебільшого у сценічних і вечірніх костюмах.

Напередодні Першої світової війни галичанкам, які мали бажання і талант, цілком можливим було здобути добру освіту, у тому числі й кравецьку. Демонструючи непересічні здібності у якійсь сфері, варто було зголоситися по фінансування до влади чи спонсорів, що у випадку згоди дозволяло вчитись навіть у Відні чи Парижі. Так отримали освіту Олена Кульчицька, Олекса Новаківський, Іван Труш та чимало інших українських художників.

Тоді ж у прикордонному Львові існувала велика мережа фахових шкіл, що славились досконалим знанням кравецької грамоти і хорошими педагогами. Найвідоміша з них - школа сестер василіянок, де працювали дослідниця народного одягу Ірина Гургула і костюмер Оперного театру Марія Кромпець-Морачевська. Також добру славу мали

“Dom mod”, де розробляли складні дорогі моделі, і кооперація «Труд», що шила одяг для широкого кола міщан, а також допомагала учасникам не лише вивчити фах, а й реалізувати свою продукцію. Серед інших талановитих модельєрів у кооперації працювала Герміна Шухевич, дружина автора монументальної книги «Гуцульщина» Володимира Шухевича і бабуся командира УПА Романа Шухевича.

<u>У 1920-их роках жіночий костюм зазнав радикальних змін,</u> які спостерігаємо дотепер. Одяг став простим, функціональним, тобто пристосованим до активного життя, і змінним, що означало можливість переодягатися кілька разів за день. В усій Європі все більшої популярності набирала сукня-сорочка – прямого силуету, без будь-яких ознак жіночих принад. Щоб уникнути сірості, одяг проектувався дуже яскравим із виразними геометричними візерунками. В Україні такі костюми створювала Олександра Екстер. Великі однотонні площини суконь були ідеальним тлом для оздоблення вишивкою і різноманітними тасьмами та чудово гармоніювали з вигадливими прикрасами та верхнім одягом.

<u>Мода 1930-х років після революційного безумства 1920-х стала більш спокійною і вишуканою.</u> Жінки перестали носити незручні корсети, а фігуру підкреслювали за допомогою правильно підібраних фасонів одягу. Так, у 1930-ті спідниці стали довшими: вдень представниці прекрасної статі носили спідницю нижче коліна, тоді як офіційна частина – до підлоги. З 1931 року кінозірок і мода, мода журналів, ател’є, мода театру зробила різкий стрибок. «Жінка-дощечка» перетворилась в «жінку-лінію». На зміну прямому силуєту приходить лінія, що затримується на груді, талії та стегнах. Довжина спідниць опускається до кісточок в 1931 році і тільки в 1939-му підіймається до коліна. Обов’язковим елементом жіночого одягу були рукава-ліхтарики, глибокий виріз в зоні декольте чи на спині, відкладні коміри. Вечірні сукні в стилі 1930-х дуже

часто мають глибокий виріз на спині та прилеглий силует, плавно разширений до низу від лінії стегон.

У 1930-ті почалося масове виробництво одягу, нижньої білизни і панчіх із штучних тканин.

Мода 40-х років XX століття

Визначальною подією у всіх сферах життя в 1940-1946 роки стала Друга світова війна. Вона докорінно змінила людей у всьому світі, вплинула на їх спосіб життя, а відповідно на моду і ставлення до неї. У цю епоху важливою була не краса одягу, а гостра необхідність в практичності і мінімалізмі. Дізнавшись про оголошення війни, багато провідні дизайнери створили моделі, які відповідали способу життя простих людей. Були зшиті пальто з капюшонами і піжами для притулків, зручне взуття на низькому ходу, об'ємні сумки, в яких можна було винести все необхідне, в тому числі протигази. Замість шкіри, взуття тепер виготовляють із соломи, конопель, дермантин, включають деталі з целофану та дерева. Саме ці складові, створені у той непростий час, визначили особливості історії моди 40-х років XX століття. Одним з найбільш популярних і революційних матеріалів, створених в той період, став нейлон. Спочатку з нього створювали панчохи, а пізніше і нижню білизну. Його широкому поширенню сприяв дефіцит міцних натуральних тканин, так як такі матеріали легкої промисловості у великих масштабах використовували для потреб фронту.

З 1939 року було введено заборону на використання шовку, шкіри та бавовни у невійськових потреб. Натуральні тканини використовувалися для виготовлення парашутної тканини, карт і чохлів для куль і снарядів. Жіночий одяг відрізнявся мінімалізмом, його шили без вишукувань і декоративних прикрас. Стиль 40-х років під дією нацистської Німеччини помітно змінився. Ідеалом жіночої краси тепер стали більш великі фігурою, атлетично складені жінки, які могли звалити на свої плечі не тільки роботу по дому і виховання дітей, але й важка праця на благо своєї країни. З'явилися селянські та середньовічні німецькі мотиви, солом'яні капелюхи, широкі плечі в

жакетах і сукнях. Саме з моди 40-х років стали з'являтися згодом широко поширилися у воєнний час секонд-хенди і магазини одягу ручної роботи. З'явилися нові види саморобного сукні з клаптиків, що представляли собою пошиті з заношених старих речей нові моделі.

https://gdz4you.com/prezentaciyi/istoriya-ukrayiny/moda-50-h-rokiv-17085/
презентація

МОДА 50-х років
Наприкінці 40-х і на початку 1950-х років у світі моди настає нова ера. Щойно закінчилася війна. Світ живе новими. Люди мріють повернення до щасливого життя. І на 1947 року робота великого Крістіана Діора, стиль "NewLook", побачила світло.

В одязі можна спостерігати вплив захід ної моди, особливо області жіночої моди. Жінки почали експериментувати з новими силуетами та матеріалами. Популярними стали сукні, що облягають, з акцентом на талії, спідниці з розкльошеним низом і легкі блузки з комірами і рукавами різних форм. Вечірні вбрання часто включали безліч вишивки і декоративних елементів.

Мода стає окремим видом мистецтва. *Грейс Келлі, Одрі Хепберн, Мерилін Монро, Елізабет Тейлор* – тодішні ікони стилю.

У чоловіків переважали класичні піджаки та брюки. Чоловіча мода була скромною та консервативною, з упором на простоту та практичність. Часто використовувалися натуральні тканини, такі як шерсть та льон. Однак, деякі модні експерименти могли бути помічені у молодіжній субкультурі, де молоді чоловіки могли носити вкорочені піджаки та джинси.

Мода 60-х років міцно пов'язана з Лондоном і Великобританією.
Початок 60-х років - це продовження тенденцій, присутніх в попередній декаді. Назва походить від молодіжної субкультури в Великобританії.

Це момент, коли Лондон стає столицею світової моди і диктує модні тенденції всьому світу. 1960 роки - важливий розділ в історії моди, адже саме тоді з'явилися перші молодіжні тренди в одязі. Якщо раніше будинки моди орієнтувалися на дорослих представників еліти, то зараз вони усвідомили важливість молодих клієнтів.

Тоді з'являється **Твіггі**, яка стає еталоном краси сучасної жінки і моди. Жінки в усьому світі почали імітувати її і стилізовані під «жінку-дитину». У 60-х роках дуже модним був поп-арт, а в моді - поєднання чорного і білого, а також горошку, смужки і геометричних візерунків. Модними були великі сонцезахисні окуляри в білій оправі, чоботи і черевики на низькому або плоскому каблуці.

З'явилися вільні і повітряні сукні максі, безліч квітів і візерунків. Популярні були шорти, вишиті блузки, широкі штани і жилети. Хіпі носили дерев'яні прикраси, кольорові шарфи на волоссі і круглі окуляри. Одягалися вони вільно, комфортно і невимушено. Чи не мали нічого спільного з образом ідеальної господині будинку 50-х років, відбивали характер звільнених жінок.

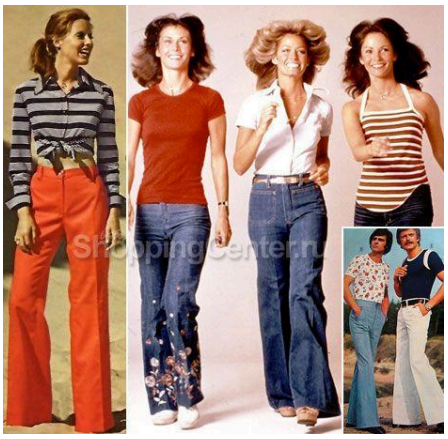
Мода 70-х була різноманітною. У цей період можна говорити про 3 основні тренди: хіпі, диско та панк. Кожен з них був сильно пов'язаний з соціально-політичними змінами або музикою.

1970-ті були в першу чергу переходом до натуралізму. У той час культивувалися ставлення до життя в гармонії з природою та популярність одягу з натуральних тканин. Подібні ідеї висловлювалися представниками субкультури хіпі, протестуючими проти

інституціоналізму та надмірного втручання держави в життя людини. Багатство психоделічних принтів і кольорів, вільний крій, а також квіткові мотиви з'явилися у гардеробах хіпі.

Диско-культура та насичене суспільне життя також прекрасно характеризували цей період. У той час носили блискучі тканини, сукні з паєтками, золото, складки, оборки й одяг з лайкри. Була мода на блиск, молоді люди хотіли безтурботного життя. Вони висловлювали свої мрії через одяг, живучи в очікуванні таких подій, як Новий рік, випускний бал або карнавальна вечірка, що створювало можливість тусовки для любителів моди.

<u>Мода 80-х супроводжувалася процвітаючою економікою.</u> У США з'явилася група яппі – корпоративних службовців і кар'єристів з Уолл-стріт. 80-ті роки також були епохою, коли на перший план вийшли індивідуалісти. Плеєр з навушниками був пристроєм, що відображав дух часу.

Тенденцією в моді було вести спортивний спосіб життя,

нерозривно пов'язаний з трансформацією одягу. Перші масові фітнес-клуби були відкриті саме у 1980-х роках, і тренування та танці тривали без перерви. Виник культ тіла. Наприклад, у фільмі «Flashdance» головна героїня намагалася потрапити до престижної балетної школи, виступаючи у чорному боді та гетрах. Саме завдяки цьому фільмові в моду увійшли топи крою, що оголює одне плече, настільки популярні нині на показах світових дизайнерів.

У моді 80-х, крім культу тіла, звучав рефрен «використовувати життя в повній мірі». Молоде покоління хотіло демонструвати свої високі заробітки, і мода була одним з методів, який зробив це можливим.

З'явився одяг з видимим логотипом від відомих брендів. Наприклад, дизайн Версаче символізував гламур і багату моду. Calvin Klein популяризував тренд на дорожній і корпоративний денім. Levi's також увійшов в гру.

У 80-і роки в жіночому гардеробі з'явилися жакети, які оптично збільшували плечі, безроздільно панувала вузька підкреслена талія, а все це підкреслювалося виразними прикрасами. З черевиків найбільше говорили про високі підбори.

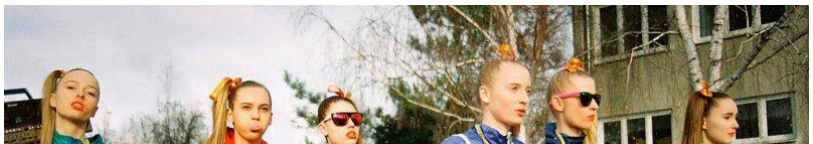
Мода 90-х

https://o-tendencii.com/moda/39905-vecher-v-stile-90-h-odezhda-95-foto.html фото

Зношені джинси, неонові кольори, великі спортивні світшоти й такі серіали, як «Беверлі-Хіллз» або «Династія» – символи, що характеризують моду 90-х. Для країн, які постраждали від кризи, це була перша спроба існувати в капіталістичній дійсності. Мода 90-х була виразно божевільною, часто чіпляючись за кітч.

У ті роки дуже важливо було показати широкі плечі за рахунок підплічників у куртках і піджаках. В основі – насичені кольори та велика кількість матеріалу, а також асиметричний крій. У той час спідниця була звужена до низу, потерті джинси поєднувалися з яскравими

об'ємними світшотами з написами й принтами або топами, що відкривають пупок, а спортивні яскраві легінси – зі шкіряними куртками. Наймоднішими принтами були тваринні мотиви.

У другій половині 1990-х рр. заново стали носити довгі спідниці та сукні з квітами, комбінезони та черевики на платформі.

Американский стиль 90х годов

